ମେସର୍ସ ଜୟିପୁରିଆ ବ୍ରଦରସ୍ କୋ.

ବନାମ

ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଅକ୍ଟୋବର 21,1964

(କେ. ସୁବ୍ବା ରାଓ, ଜେ. ସି. ଶାହ ଏବଂ ଏସ୍. ଏମ୍. ସିକ୍ରି ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ)

ୟୁ. ପି. ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିନିୟମ (1948 ର ୟୁ. ପି. ଅଧିନିୟମ 15), ଧାରା 21-ବି 1956 ର ୟୁ. ପି. ଅଧିନିୟମ 19 ଦ୍ୱାରା ପୁନରୀକ୍ଷଣ ପୂର୍ବରୁ ଏବଂ ପରେ- ଏହାର ପରିସର ।

ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିକାରୀ ୟୁ. ପି. ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିନିୟମ 1948 ର ଆବେଦନକାରୀ ଧାରା 21 ଅଧୀନରେ କାରବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ସର୍ବୋତ୍ତମ ବିଚାର ଆକଳନ କରିଥିଲେ । ଏହି ଆଦେଶ ଅପିଲୀୟ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା । ପୁନରୀକ୍ଷଣ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଅପିଲୀୟ ଆଦେଶକୁ ପୁନରୀକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏକ ନୂତନ ଆକଳନ ଆଦେଶ ପାଇଁ ମାମଲାଟିକୁ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ପଠାଇ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଆଦେଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଅଧିକାରୀ ଯେତେବେଳେ ଆକଳନ ପାଇଁ ସୂଚନା ଜାରି କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ କରଦାତା ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ମୂଳ ଆକଳନକୁ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଥିବାରୁ ଏହା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବିଚାରାଧୀନ ନାହିଁ ଏବଂ ଆକଳନ ବର୍ଷ ଶେଷ ହେବା ପରେ ତିନି ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ବିତିଯାଇଥିବାରୁ ପୁନଃ ଆକଳନ ଉପରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଅଧିକାରୀ ଜଣକ ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । କରଦାତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାକୁ ଜଣକିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠକୁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବାବେଳେ1956 ରେ

ଧାରା 21ରେ ବ୍ୟାପକ ପୁନରୀକ୍ଷଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସଂଶୋଧିତ ଧାରାକୁ ପିଛିଲା ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଥିଲା । ଏହି ପୁନରୀକ୍ଷଣର ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଏହା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯେତେବେଳେ ଅଧିକାରୀ ପୁନରୀକ୍ଷଣ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଅନୁସରଣରେ ଅଗ୍ରସର ହୁଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ କୌଣସି ସୀମାବଦ୍ଧତା ଅବଧି ଲାଗୁ ହୋଇନଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଦୁଇ ଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଅଣସଂଶୋଧିତ ହୋଇଥିବା ଧାରାକୁ ଆଧାର କରି ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି କହିଥିଲେ ଯେ ଅଣପୁନରୀକ୍ଷଣ ହୋଇଥିବା ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟ ପୁନରୀକ୍ଷଣ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଆଦେଶରେ ମୂଲ୍ୟାୟନ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯିବା ପରେ କୌଣସି ସମୟସୀମା ଲାଗୁ ହୋଇନଥିଲା । କରଦାତା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ।

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା :ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ଯଦିଓ ଆୟକର ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଉପରେ ଅଣ-ସଂଶୋଧିତ ଧାରାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭୁଲ୍ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥିଲେ, ବମ୍ବେ ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି ଓ ଆଡେନ୍ ବନାମ ଖେମଚାନ୍ଦ ରାମଦାସ, (ଏଲ.ଆର. 65 ଆଇ.ଏ. 236) ତଥାପି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶକୁ 1956ରେ ପୁନରୀକ୍ଷଣ କାରଣରୁ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ସଂଶୋଧିତ ଧାରାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକା ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହୃତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ସଠିକ ଏବଂ କେବଳ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଏହି ଧାରାରେ ଥିବା କୌଣସି ବିଷୟ ମୂଲ୍ୟାୟନ ବର୍ଷରୁ ସମୟକୁ ସୀମିତ କରେ ନାହିଁ ଯେଉଁ ମଧ୍ୟରେ ପୁନରୀକ୍ଷଣ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଏକ ଆଦେଶର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ କିମ୍ବା ତାହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଆକଳନ କିମ୍ବା ପୁନଃମୂଲ୍ୟାୟନ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ସଂଶୋଧିତ ଧାରା କେବଳ ବିଚାରାଧୀନ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ବୋଲି ଧରିନେବା ପରେ, ଯେତେବେଳେ ପୁନରୀକ୍ଷଣ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ମୂଲ୍ୟାୟନ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ

ନୂତନ ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ନଥି ଯାଞ୍ଚ କରିବା ପରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ଏପରି ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଚାରାଧୀନ ଥିଲା ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା :1963 ର ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 830 ।

1956 ର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3ରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ମାର୍ଚ୍ଚ 3,1960 ର ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରୀରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଡିକ୍ରି ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ *ଜି. ଏସ୍. ପାଠକ* ଏବଂ *ଏସ୍. ପି. ବର୍ମା ।*

ଓ. ପି. ରାଣା, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ।

ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ପାଇଁ *କେ. ଶ୍ରୀନିବାସନ୍* ଏବଂ *ଆର୍. ଗୋପାଳକ୍ରିଷ୍ଣନ୍* ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ **ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଶାହା**ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀ-ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ଲିମିଟେଡ୍ କମ୍ପାନୀ-କଲିକତାରେ ଏହାର ପଞ୍ଜୀକୃତ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଥିବା, ଅକ୍ଟୋବର 5,1946 ରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇ ସ୍ୱଦେଶୀ କଟନ୍ ମିଲ୍ସ୍ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ସାମଗ୍ରୀ ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରତିନିଧି ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ମାର୍ଚ୍ଚ 20,1952 ରେ, କାନପୁର ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିକାରୀ ୟୁ. ପି. ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିନିୟମ 1948 ର ଧାରା 21 ଅଧୀନରେ ଏକ ସୂଚନା ଜାରି କରି ଆବେଦନକାରୀ କମ୍ପାନୀକୁ ଆକଳନ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଏହାର କାରବାରର ଆୟ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲେ । 1948-49 ଏହି ଆଧାରରେ ଯେ କାରବାର ଆକଳନରୁ ବର୍ତ୍ତି ଯାଇଛି । ମାର୍ଚ୍ଚ 31,1952 ରେ, ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିକାରୀ ଏକ "ସର୍ବୋତ୍ତମ ବିଚାର" ଆକଳନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ 1948-49 ବର୍ଷ ପାଇଁ 50 ଲକ୍ଷ

ଟଙ୍କା କମ୍ପାନୀର ଟିକସଯୋଗ୍ୟ ଦେୟ ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ଟିକସ ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥିଲେ ।

ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ବିଚାରପତି (ଆବେଦନ)କୁ କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନରେ, ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀ କମ୍ପାନୀ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 2 (c) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ବ୍ୟବସାୟୀ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଅପିଲ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ବିଚାରପତି (ପୁନରୀକ୍ଷଣ) ଦ୍ୱାରା ମାର୍ଚ୍ଚ 28,1955ର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ମାମଲା "ନୂତନ ଆକଳନ" ପାଇଁ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ବିଚାରପତି (ପୁନରୀକ୍ଷଣ) ବିକ୍ରୟ ଟିକସକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, "ବିକ୍ରୟ ସମୟରେ ସାମଗ୍ରୀର ମାଲିକାନା" ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ।

ଏହା ପରେ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିକାରୀ ଏକ ସୂଚନା ଜାରି କରି ଆବେଦନକାରୀ କମ୍ପାନୀକୁ ଜୁଲାଇ 23,1955 ରେ 1948-49 ବର୍ଷର ଆକଳନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହାର ହିସାବ ଖାତା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଦସ୍ତାବିଜ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ କମ୍ପାନୀ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲା ଯେ ଯେହେତୁ ମୂଳ ଆକଳନ ଧାରା 21କୁ ବିଚାରପତି (ପୁନରୀକ୍ଷଣ) ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଦ୍ୱାରା ବାତିଲ କରି ଦିଆଯାଇଛି, ସେହି ଆକଳନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବିଚାରାଧୀନ ନାହିଁ ଏବଂ ପୁନଃ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣକୁ ସୀମାବଦ୍ଧତା ହୋଇସାରିଥିଲା କାରଣ ଆକଳନ ବର୍ଷ ଶେଷ ହେବା ପରଠାରୁ ତିନି ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ବିତିଗଲାଣି । ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିକାରୀ ଆବେଦନକାରୀ କମ୍ପାନୀର ଯୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ହିସାବ ଖାତା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦସ୍ତାବିଜ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଜିଦ୍ ଧରିଥିଲେ । ତା'ପରେ ଆବେଦନକାରୀ କମ୍ପାନୀ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2, 1955ରେ ସମ୍ବିଧାନର ଧାରା 226 ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ

ଯେଉଁଥିରେ 1948-49 ବର୍ଷ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ କମ୍ପାନୀର ଆକଳନ କାର୍ଯ୍ୟରୁ କାନପୁରର ବିକ୍ରୟ କର ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ନିଷେଧ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଏବଂ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2, 1955ରେ କାନପୁରର ବିକ୍ରୟ କର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଏବଂ ଏହା ଅନୁସାରେ ପୁନଃନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପାଇଁ ନିଆଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବାତିଲ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା । ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଚତୁର୍ବେଦୀ ମତ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ଆକଳନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଥିଲା :ୟୁ. ପି. ବିକ୍ରୟ ଟିକସର ଧାରା 21 ଦ୍ଵାରା ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ବିଚାରପତିଙ୍କର (ପୁନରୀକ୍ଷଣ) ଆଦେଶ "ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ ତମାଦି କରାଯାଇଥିଲା"। ବିଦ୍ଵାନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ବିଚାରରେ ଏହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନଥିଲା ଯେ ଏହା ସ୍ୱୟଂ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆକଳନ କରାଯାଉଛି କି କିମ୍ବା ଏକ ଉଚ୍ଚତର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଯଦି ପୁନଃ ଆକଳନ କରିବା ସମୟରେ ଧାରା 21 ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହୋଇଛି । ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଚତୁର୍ବେଦୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପାରିତ ଆଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଦୁଇ ଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ଵାରା ଆବେଦନରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିକାରୀ ଆବେଦନକାରୀ କମ୍ପାନୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନୂତନ ଆକଳନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ "ନୂତନ ଆକଳନ" ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିବା ପ୍ରତିପ୍ରେରଣ ଆଦେଶକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ସକ୍ଷମ ଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ଏବଂ ଜାରି ରଖିବାରେ ସେ ଆଇନର ଧାରା 9 ଏବଂ 10 ଅନୁଯାୟୀ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଳନ କରୁଥିଲେ, ଯାହାକୁ ସେ ପାଳନ କରିବାକୁ ବାଧ ଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ପ୍ରକାର ଆକଳନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ପାଇଁ ଆଇନର ଧାରା 21 ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସୀମା ଅବଧି ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହୋଇନଥିଲା । ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଚତୁର୍ବେଦୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପାରିତ ଆଦେଶକୁ ଓଲଟାଇଥିବା କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପାରିତ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଏହି ଆବେଦନକୁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ସହିତ ଆଗତ କରାଯାଇଛି ।

ୟୁପି ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଆଇନର ସାମଗ୍ରୀକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ସଂକ୍ଷେପରେ ଏହି ଧାରା ୨ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ଏକ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା, ଏବଂ ଧାରା ୨ ର ଉପ-ଧାରା (3) ଦ୍ୱାରା ଏହା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

" ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରୀ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସୁଯୋଗ ଦେବା ପରେ,

(କ) ଆକଳନକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିବା, ହ୍ରାସ କରିବା, ବୃଦ୍ଧି କରିବା କିମ୍ବା ବାତିଲ କରିବା; କିମ୍ବା

(ଖ) ମୂଲ୍ୟାୟନକୁ ବାତିଲ କରିଦେବା ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଅଧିକ ତଦନ୍ତ ପରେ ଏକ ନୂତନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟାୟନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା, କିମ୍ବା

(ଗ). . . . .

ଧାରା 10 ର ଉପଧାରା (3) ଦ୍ୱାରା, ଯେହେତୁ ଏହା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସମୟରେ ଥିଲା, ଏହା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

" ପୁନରୀକ୍ଷଣ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଯେକୌଣସି ସମୟରେ ସ୍ୱତଃପ୍ରବୃତ୍ତ ଭାବରେ କିମ୍ବା ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଆୟୁକ୍ତ କିମ୍ବା ବ୍ୟଥିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଆବେଦନ ଉପରେ, ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଅପିଲୀୟ କିମ୍ବା ଆକଳନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା କୌଣସି ସ୍ୱତଃପ୍ରବୃତ ଭାବେ ନଥିକୁ ଆଣି ଯାଞ୍ଚ କରିପାରିବେ, ଏପରି ନିଜଆଡୁର ବୈଧତା କିମ୍ବା ଯଥାର୍ଥତା ବିଷୟରେ ନିଜକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏବଂ ଏପରି ସ୍ୱତଃପ୍ରବୃତ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିପାରିବେ ଯାହା ସେ ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ଭାବନ୍ତି ।

ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏପରି କୌଣସି ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ, ଯେଉଁଠି ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଆବେଦନ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ତାହାକୁ ଆଗତ କରାଯାଇନାହିଁ ।

ଧାରା 21, ଯାହାକି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସମୟରେ ରହିଥିଲା, ସେଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି :

" ଯଦି କୌଣସି କାରଣରୁ କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ କାରବାରର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା କୌଣସି ଅଂଶ କୌଣସି ବର୍ଷରେ ଟିକସ ଆକଳନରୁ ବର୍ତ୍ତି ଯାଇଛି, ତେବେ ଆକଳନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ "ସେହି ବର୍ଷ ଶେଷ ହେବାର ତିନି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଯେକୌଣସି ସମୟରେ, ଏବଂ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କୁ ସୂଚନା ଜାରି କରିବା ପରେ ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ ତଦନ୍ତ କରିବା ପରେ, ଏପରି କାରବାର ଉପରେ ଦେୟ ଟିକସ ଆକଳନ କରିପାରିବେ ।"

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଧାରା 21କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଯାହା ଆକଳନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଉପରେ, ଆକଳନ ବର୍ଷର ଶେଷରୁ ତିନି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଆକଳନରୁ ବର୍ତ୍ତିଯାଇଥିବା କାରବାରର ଆକଳନ ଆଦେଶ ପାଇଁ ତାଙ୍କ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ ଆଦେଶର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଲାଗୁ କରିଥିଲା, କେବଳ ସେହି ଆଦେଶକୁ ଲାଗୁ କରିଥିଲା ଯାହା ଆକଳନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ସ୍ୱତଃପ୍ରବୃତ୍ତ ଭାବରେ କରିଥିଲେ :ଯେଉଁଠାରେ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 9 ଏବଂ 10 ଅନୁଯାୟୀ ପୁନଃନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପାଇଁ ଆବେଦନ କିମ୍ବା ପୁନରୀକ୍ଷଣ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଏଠାରେ ସୀମା ଅବଧିର କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ ।

ଆମ ମତରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଧାରା 21ର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାକୁ ସୀମିତ କରିବାରେ ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ । ସେହି ଧାରା ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ କ୍ଷମତା ଉପରେ ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାଇଥାଏ :ସେହି ଅଧିକାରୀ ସେହି ତାରିଖର ପରବର୍ତ୍ତୀ ତିନି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସକ୍ଷମ ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁ ତାରିଖରେ ଟିକସ କାରବାର ଉପରେ ଦେୟ ଟିକସ ଆକଳନ ସହିତ ଜଡିତ ଯାହା ଆକଳନରୁ ବର୍ତ୍ତି ଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଏହି ଧାରା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା କୌଣସି ନିହିତାର୍ଥ ନାହିଁ, ଯେ ଯେଉଁ ଅବଧି

ମଧ୍ୟରେ ପୁନଃ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇପାରିବ ତାହା କେବଳ ସେହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଯେଉଁଠାରେ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିକାରୀ ନିଜ ଉଦ୍ୟମରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଏବଂ ଆବେଦନ କିମ୍ବା ପୁନରୀକ୍ଷଣ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ନୁହେଁ । ଆମ ମତରେ *ଆୟକର ଆୟୁକ୍ତ , ବମ୍ବେ ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି ଏବଂ ଆଡେନ* ବନାମ *ଖେମଚାନ୍ଦ ରାମଦାସ* (ଏକ ସଂସ୍ଥା)([1]) ମାମଲାରେ ପ୍ରିଭି କାଉନସିଲଙ୍କ ରାୟର ନୀତି ଏହି ମାମଲାରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ । ଖେମଚାନ୍ଦଙ୍କ ମାମଲା([1])ରେ ଆୟକର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 23 (4) ଅନୁଯାୟୀ 1927 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 17 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଟିକସଦାତାଙ୍କୁ ଆୟକର ପାଇଁ ଏକ ପଞ୍ଜୀକୃତ ସଂସ୍ଥା ଭାବେ ଆକଳନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ, ଏକ ପଞ୍ଜୀକୃତ ସଂସ୍ଥା ଅତିରିକ୍ତ ଟିକସ ଦେବାକୁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ନଥିଲା ଏବଂ ସର୍ବାଧିକ ହାରରେ ଆୟକର ଦେବାକୁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ଥିଲା । ଜାନୁଆରୀ 9 ,1928 ରେ ଆୟକର ଆୟୁକ୍ତର ଆଇନର ଧାରା 33 ଅନୁଯାୟୀ ପୁନରୀକ୍ଷଣ କ୍ଷମତା ବ୍ୟବହାର କରି କରଦାତାଙ୍କୁ ଏକ ସୂଚନା ଜାରି କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ତାଙ୍କୁ କାରଣ ଦର୍ଶାଇବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆୟକର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଂସ୍ଥାର ପଞ୍ଜିକରଣ ଏବଂ ସେହି ଆଧାରରେ ଆକଳନ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କାହିଁକି ବାତିଲ କରାଯିବ ନାହିଁ, ଏବଂ 13 ଫେବୃଆରୀ, 1928 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ପଞ୍ଜିକରଣ ବାତିଲ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକୀୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆୟକର ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । 4 ମଇ, 1929ରେ, ଆୟକର ଅଧିକାରୀ କରଦାତାଙ୍କ ପଞ୍ଜିକରଣ ବାତିଲ ହୋଇଥିବା ଆଧାରରେ କରଦାତାଙ୍କୁ ଅତିରିକ୍ତ ଟିକସ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଆକଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆୟକର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ନ୍ୟାୟିକ କମିଟି ଦ୍ୱାରା ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆୟକର ଅଧିକାରୀ ଆୟକର ସମ୍ପର୍କରେ ପୂର୍ବ ଦାବିର ଗୋଟିଏ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପରେ କରଦାତାଙ୍କ ଉପରେ ଅତିରିକ୍ତ-ଟିକସ ଲାଗୁ କରିବାର

([1]) (1938) I.R. 65 I.A. 206

ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ତେଣୁ ଏହି ଆଦେଶ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ବିନା ଥିଲା । ନ୍ୟାୟିକ କମିଟି ଦର୍ଶାଇଥିଲା ଯେ ଥରେ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଆକଳନ ହୋଇଗଲେ ଆୟକର ଅଧିକାରୀ ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ କିମ୍ବା ଭାରତୀୟ ଆୟକର ଅଧିନିୟମ, 1922ର ଧାରା 33 ଅନ୍ତର୍ଗତ ନିଜର କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ଆୟକର ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଏହାକୁ ପୁନର୍ବାର ଖୋଲିପାରିବେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଆଇନର ଧାରା 34 ଏବଂ 35 ରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏହା କରାଯାଇପାରିବ । ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଧାରା 34 ଏବଂ 35 ସୁବିସ୍ତୃତ ଥିଲା ଏବଂ କେବଳ ସେହି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ, ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ସମୟରେ, ଏହିପରି ନୂତନ ଆକଳନ କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଦାବିର ନୂତନ ସୂଚନା ଜାରି କରାଯାଇପାରିବ । ଯେହେତୁ ଆୟକର ଅଧିକାରୀ ବିଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ନୂତନ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇନଥିଲେ, ତେଣୁ ସେ "ଦୁଇଟି ଧାରା ମଧ୍ୟରୁ ଯେକୌଣସି ଗୋଟିଏ ଲାଗୁ ହେବା ଆଶାତୀତ ଭାବରେ ସମୟ ବାହାରେ ଥିଲା" ।

କିନ୍ତୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ ତଥାପି ନିଶ୍ଚିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, କାରଣ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବିଚାରଧୀନତା ସମୟରେ ଧାରା 21 ରେ ବ୍ୟାପକ ପୁନରୀକ୍ଷଣ କରାଯାଇଥିଲା । ମେ 28,1956ରୁ 1956ରେ ଅଧିନିୟମ 19 ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧିତ ଅଧିନିୟମଟି ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା :

> " (1) ଯଦି ଆକଳନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ପାଖରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର କାରଣ ଥାଏ ଯେ କୌଣସି କାରଣରୁ ଜଣେ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ କାରବାରର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା କୌଣସି ଅଂଶ କୌଣସି ବର୍ଷ ପାଇଁ ଟିକସ ଆକଳନରୁ ବର୍ତ୍ତି ଯାଇଛି, ତେବେ ଆକଳନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ, ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କୁ ସୂଚନା ଜାରି କରିବା ପରେ, ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ ତଦନ୍ତ କରିବା ପରେ, ତାଙ୍କୁ ଟିକସ ପାଇଁ ଆକଳନ କିମ୍ବା ପୁନଃ ଆକଳନ କରିପାରିବେ :

ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, ଯେଉଁ ହାରରେ ଟିକସ ଆଦାୟ କରାଯାଇଥାଆନ୍ତା, ସେହି ହାରରେ ଟିକସ ଆଦାୟ ଯଥାସ୍ଥିତି କିମ୍ବା, ଯାହା ବି ହେଉ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆକଳନରୁ ବର୍ତ୍ତି ନଥାଆନ୍ତା ।

ବ୍ୟାଖ୍ୟା - ଏହି ଉପ-ଧାରାରେ ଥିବା କୌଣସି ବିଷୟ ଆକଳନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସର୍ବୋତ୍ତମ ବିଚାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆକଳନ କରିବାରୁ ବାଧା ଦେବା ପାଇଁ ବିବେଚନା କରାଯିବ ନାହିଁ ।

(2) ଉପଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ କିମ୍ବା ଏହି ଅଧିନିୟମର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଆକଳନ ଆଦେଶ ସେହି ବର୍ଷ ଶେଷ ହେବାର ଚାରି ବର୍ଷ ପରେ କୌଣସି ଆକଳନ ବର୍ଷ ପାଇଁ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉପଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ ସୂଚନା ଏପରି ଚାରି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଜାରି କରାଯାଇଛି, ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ସୂଚନା ଜାରି ହେବାର ଏକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ସୂଚନା ଅନୁସରଣରେ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କିମ୍ବା ପୁନଃନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇପାରିବ, ଯଦିଓ ଏହାର ଅବଧି ଚାରି ବର୍ଷ ଅତିକ୍ରମ କରିଥିବ:

ଆହୁରି ଉଲ୍ଲେଖଥାଉ ଯେ, ଯେଉଁ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କିମ୍ବା ପୁନଃନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇପାରିବ, ସେହି ସମୟକୁ ସୀମିତ କରୁଥିବା ଏହି ଧାରା ରେ ଥିବା କୌଣସି ବିଷୟ ଧାରା 9,10 କିମ୍ବା 11 ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଆଦେଶ ଥିବା କୌଣସି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କିମ୍ବା ପୁନଃନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଉପରେ ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ ।

ବ୍ୟାଖ୍ୟା-

" ସଂଶୋଧିତ ଧାରା 21 (1) ର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ, ଯେଉଁଠାରେ ଆକଳନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାର କାରଣ ରହିଛି ଯେ କାରବାରର କୌଣସି ଅଂଶ କୌଣସି କାରଣରୁ କୌଣସି ବର୍ଷ ପାଇଁ ଟିକସ ଆକଳନରୁ ବର୍ତ୍ତି ଯାଇଛି, ସେ ସେହି ବର୍ଷ ଶେଷରୁ ଚାରି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଆକଳନ କରିପାରିବେ ଯେଉଁଥିରେ କାରବାର ଆକଳନରୁ ବର୍ତ୍ତିଯାଇଛି । ତଥାପି, ନିୟମଟି ଦୁଇଟି ବ୍ୟତିକ୍ରମର ବଶବର୍ତ୍ତୀ :(i) ଯେତେବେଳେ ଉପଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ ସୂଚନା ଚାରି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥାଏ, ସେତେବେଳେ ସୂଚନା ଜାରି ହେବାର ଏକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ, ଯଦି ତାହା ଚାରି ବର୍ଷର ଅବଧି ଅତିକ୍ରମ କରି ଯାଇଥିବ, ସେହି ସୂଚନାର ଅନୁସରଣରେ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କିମ୍ବା ପୁନଃ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇପାରିବ; ଏବଂ (ii) ଧାରା 9,10 କିମ୍ବା 11 ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଆଦେଶ ଥିବା କୌଣସି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ କରାଯାଇଥିବା ଆକଳନ କିମ୍ବା ପୁନଃ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପାଇଁ ଧାରା 21ରେ ଥିବା କୌଣସି ବିଷୟ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ, ଯାହା କୌଣସି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କିମ୍ବା ପୁନଃନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯିବାର ସମୟକୁ ସୀମିତ କରିଥାଏ । ତେଣୁ ଯଦି ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିକାରୀ ଆବେଦନ କିମ୍ବା ଆକଳନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଅନୁସରଣରେ କିମ୍ବା ଧାରା 11 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ତେବେ ଧାରା 21 ର ଉପଧାରା (2) ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସୀମା ଅବଧି ଲାଗୁ ହୁଏ ନାହିଁ । ଏହି ଧାରା କୁ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଅଧିନିୟମ 15 ଦ୍ୱାରା ଅଧିନିୟମରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା :

> " ମୂଳ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 21 ପାଇଁ ନିମ୍ନଲିଖିତଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ବୋଲି ସର୍ବଦା ବିବେଚନା କରାଯିବ :"

ତେଣୁ 1948 ର ୟୁ. ପି. ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିନିୟମ 15 ଅଧିନିୟମିତ ହେବା ପରଠାରୁ ସଂଶୋଧିତ ଅଧିନିୟମ ସମସ୍ତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ । ଯେଉଁ ଦିନଠାରୁ ମୁଖ୍ୟ ଅଧିନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଲା, ସେହି ଦିନଠାରୁ

ବିଧାନସଭା ସଂଶୋଧିତ ଅଧିନିୟମକୁ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ପିଛିଲା ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଛି ଏବଂ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଆଦେଶର ସଠିକତା ଦର୍ଶାଇଛି ଯେ 1956 ର ଅଧିନିୟମ 19 ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଥିବା ଅଧିନିୟମ 21ର ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଆବେଦନ କିମ୍ବା ପୁନରୀକ୍ଷଣ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ନୂତନ ଆକଳନ ଆଦେଶରେ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନାହିଁ । ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହୃତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ସଠିକ ଏବଂ କେବଳ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରେ ଯେ ଅପିଲ୍ କିମ୍ବା ପୁନରୀକ୍ଷଣ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଆଦେଶ କିମ୍ବା ଧାରା 11 ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ଆକଳନ କିମ୍ବା ପୁନଃମୂଲ୍ୟାୟନ ପାଇଁ ନିଆଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟଧାରା 21 ର ଉପ-ଧାରା (2) ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ସମାପ୍ତ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ । ଆବେଦନକାରୀ କମ୍ପାନୀ ତରଫରୁ ଶ୍ରୀ ପାଠକ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ ଯେ ଯଦିଓ ସଂଶୋଧିତ ଧାରା 21ର ପ୍ରକୃତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଏହିପରି ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ଏହି ଧାରା କେବଳ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଉପରେ ଲାଗୁ ହୋଇପାରିବ ଯାହା ଆଇନ ସଂଶୋଧିତ ହେବା ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ବିଚାରାଧୀନ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଆଇନ୍ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବିଚାରାଧୀନ ନଥିଲା କାରଣ ବିଚାରପତି (ପୁନରୀକ୍ଷଣ) ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିନିୟମ 1948-49 ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ନୂତନ ଆକଳନ କରିବା ପାଇଁ 21 ଅଧୀନରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବଧି ଶେଷ ହେବା ପରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାର କ୍ଷମତା ନଥିଲା । ଏହି ଆବେଦନ ପାଇଁ ଦୁଇଟି ସ୍ପଷ୍ଟ ଉତ୍ତର ଅଛି, ଯାହା ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ । ଆକଳନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ପାଖରେ 10 (3) ଅନୁଯାୟୀ ଏପରି ଆଦେଶ ଦେବାର କ୍ଷମତା ଥିଲା ଯାହା ସେ ଆବଶ୍ୟକ ମନେ କଲେ ଆବେଦନ ଅଥବା ଆକଳନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ଆଦେଶର ନଥିକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବା ଏବଂ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ପରେ ଏବଂ ଏହି ଆଦେଶର ବୈଧତା କିମ୍ବା ଉପଯୁକ୍ତତା ବିଷୟରେ ନିଜକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ପରେ । ଯଦିଓ ଧରିନିଆଯାଉଛି ଯେ ଆକଳନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏକ ନିଷ୍କର୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି ଯାହା ଆଇନଗତ

ଭାବରେ ଭୁଲ ଥିଲା, ତଥାପି ଏହା ଏକ ଆଦେଶ ଥିଲା ଯାହାକୁ ଦେବାର ତାଙ୍କର ଅଧିକାର ଥିଲା ଏବଂ ଯଦି ଉପଯୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟପନ୍ଥାରେ ରଦ୍ଦ ନ କରାଯାଏ, ତେବେ ସେହି ଆଦେଶକୁ ଅଧିକାରିତା ଅଭାବ ଯୋଗୁଁ ଅଣଦେଖା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ବିଚାରପତି (ପୁନରୀକ୍ଷଣ) ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଅନୁସରଣରେ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବିଚାରାଧୀନ ଥିଲା, ଯିଏ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଏକ ନୂତନ ଆକଳନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଅନୁସରଣରେ, ଏକ ନୂତନ ଆକଳନ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଧାରା 21 ଅଧୀନରେ କରାଯାଇପାରିବ କି ନାହିଁ, ଆମକୁ ଅଟକାଇବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଆମେ ପୁନରୀକ୍ଷଣକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧିତ ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଅଧିକାରିତ ସହିତ ଜଡ଼ିତ,ପୁନରୀକ୍ଷଣ ପୂର୍ବରୁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଆକଳନ ପାଇଁ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଆକଳନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ କ୍ଷମତା ସହିତ ନୁହେଁ । ଅନ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରଟି ମଧ୍ୟ ସମାନ ଭାବେ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ । 1956 ର ଅଧିନିୟମ 19 ର ଧାରା 15 ଦ୍ୱାରା, ସଂଶୋଧିତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 21, ଯେଉଁ ତାରିଖରେ ପୁନରୀକ୍ଷଣ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିଥିଲେ ସେହି ତାରିଖରେ ବିଧାନ ପୁସ୍ତକରେ ଥିବା ବିବେଚନା କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଏବଂ ସେହି ସଂଶୋଧିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଆକଳନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ କ୍ଷମତା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କିମ୍ବା ପୁନଃନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପାଇଁ ଧାରା 21 ର ଉପଧାରା 2 ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବାବେଳେ ଆକଳନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କିମ୍ବା ପୁନଃନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଆଦେଶ ସ୍ଥିତିହୀନ ହୋଇନଥିଲା । ଧାରା 21 ଅନୁଯାୟୀ, ପୁନରୀକ୍ଷଣ ପୂର୍ବରୁ, ବିକ୍ରୟ କର ଅଧିକାରୀ ସ୍ୱତଃପ୍ରବୃତ୍ତ ଭାବେ କିମ୍ବା ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ତିନି ବର୍ଷ ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ଅପିଲୀୟ କିମ୍ବା ଆକଳନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ମୂଲ୍ୟାୟନ କିମ୍ବା ପୁନଃମୂଲ୍ୟାୟନର ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସଂଶୋଧିତ ଧାରା 21 ଅନୁଯାୟୀ, ବିକ୍ରୟ କର ଅଧିକାରୀ

ସ୍ୱତଃପ୍ରବୃତ୍ତ ଭାବେ ଚାରି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କିମ୍ବା ପୁନଃନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପାଇଁ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିବେ । ଯଦି ଉପଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ ସୂଚନା ଆକଳନ ବର୍ଷର ଶେଷ ପରଠାରୁ ଚାରି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ କୌଣସି ସମୟସୀମା ବିନା କରାଯାଇଥାଏ, ତେବେ ଅପିଲୀୟ କିମ୍ବା ଆକଳନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷର ଆଦେଶରେ କିମ୍ବା ଧାରା 11 ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶରେ କୌଣସି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ କିମ୍ବା ଏହାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ଏହି କ୍ଷମତା ପ୍ରଥମ ସର୍ତ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇପାରିବ । ସଂଶୋଧିତ ଧାରା 21 ଅନୁଯାୟୀ ଆକଳନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଆକଳନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ଟିକସ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଟିକସ ପଞ୍ଜୀକରଣର ସମୟସୀମା ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନଥିଲା । ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶ ନିଶ୍ଚିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଆବେଦନଟି ବିଫଳ ହୁଏ ଏବଂ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଖାରଜ ହୁଏ ।

ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ସ୍ୱିଡିଲ୍ ନାୟକ,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।